



První slunný teplý den po dlouhé době byla právě ta sobota 6. 9. 2014, kdy jsme se sešli k patnáctému závodu v historii Rodinného triatlonu. Pověst náročného závodu donutila řadu účastníků k hledání výmluv pro neúčast. Někteří před námahou unikli do střední Ameriky, která, jak víme, nemá s ČR uzavřenou dohodu o vydávání sportovců. Jiné účastnice místo aby před devíti měsíci zahájily trénink, věnovaly se záměrně jiným pohybovým aktivitám a v triatlonové sezóně se oddávaly těhotenství, porodům a šestinedělí. A tak bychom mohli pokračovat, ale budeme se raději věnovat těm věrným, kteří se dostavili. Bylo to 10 a 1/3 mužů na trati olympijského triatlonu a čtyři statečné ženy ve sprinttriatlonu doplněné jedním suverénem sprinttriatlonu mužů.



Přípravy organizátorů i závodníků byly již v zásadě rutinní, neděláme to koneckonců poprvé. Emeritní triatlonista Tomáš zaujal pozici vodního záchranáře a Kája odstartoval ze břehu hromadný start ve vodě. Tato obávaná disciplína, kterou řada účastníků žádala vyškrtnout, protože měli předloni rýmu, se nakonec ukázala velice zdařilou. Voda nejen že byla teploučká, navíc zřejmě dobře klouzala, neboť své plavecké osobáky si zde zaplavali Jeník, Já, Pekari, Šaman, Vlk, Martin i Vojta. Na kratší trati pak

Aneta, Libor i Hatla a i ti ostatní byli velmi blízko svých maxim (když opomenou Zdeničku, která si to všechno dala v režimu lážo-plážo). V pěkném čase na 4. místě doplaval i Jarda, který se příště jistě přidá i na další disciplíny.

Na dlouhé trati Kromě Honzy Ryznera, který si udělal třiminutový náskok a našeho dua s Jeníkem, také všichni lezli z vody v rozpětí dvou minut. Právý závod tedy začal při prvním převlékání a na kole.



Honza, o kterém si většina z nás myslí, že už mu táhne na čtyřicítka, ale ve skutečnosti je devětapadesátý ročník, se na kole zlepšuje rok od roku. I nyní se jal využít své plavecké výhody před Plavci a hnal kolo za dalším minutovým zlepšením. Já jsem trochu překvapivě doplaval druhý a rád bych řekl, že jsem ho začal stíhat, ve skutečnosti jsem moc nestíhal a jen jsem čekal na známý zvuk: vžummm. Dopplerův jev jsem si vychutnal již těsně za Lohenicemi, kdy se kolem mihla žlutá šmouha a

já zůstal napořád třetí.

Jeník pak stáhnul dvě minuty i na Honzu, když vylepšil vlastní loňský traťový cyklorekord na 0:57:28 a poslední minuta Honzova náskoku padla při Jeníkově sprintu okolo Mělic, kdy opět vylepšil běžecké (0:40:28) i celkové (2:07:34) maximum, které zde vytyčil loni. A já se ptám! Kdo ho zastaví? Kdo ho překoná? (no já například ne).

Honza nicméně s přehledem kontroloval stříbro a já jako třetí jsem ho cestou ani nezahlédl.



Není mi známo, zda se Pekari posunul ze sedmého místa na čtvrté už v depu nebo až na silnici, ale jistě vím, že vynechal Fugasův rituál navlékání ponožek a nasycená minutka mu pak přišla k duhu. Také z doslechu víme, že na kole již v plné míře zuřila tradiční přátelská bitva mezi Pekarim a Šamanem. Přetahovaná skončila v Pekariho prospěch, ale Šaman doufal v obrat v rámci běžecké části. Pekariho však dnes hnala neznámá síla a známá soutěživost a čtvrté místo už nepustil.

Skokanem roku se na kole stal Peťo, který si na kole polepšil o !deset! minut a zbylo mu ještě dost sil na běhání, kde dokázal předběhnout Šamana a doběhl si pro páté místo. Sedmý sesedal z kola Vlk a toto umístění si podržel až do cíle. Další v pořadí Martin zajel solidně, což ho spolu s plaveckým výkonem natolik uspokojilo, že se šel třikrát projít okolo rybníka a cestou, citují: „měl jsem hroznou chuť na párek“. Zato Jakub se soustředil hlavně na své běžecké nohy a teprve teď se do toho opřel. Stáhl a přesáhl Martina a oproti loňsku se zlepšil o dvě a půl minuty. Uvidíme kam to poroste dál. Ani veškerá Martinova snaha nestačila na Vojtu v tradičním souboji o největšího kavárenského povaleče a tak si nově udělovanou trofej hrdě převzal Vojta.



Jak již bylo řečeno sprintu tentokrát dominovaly ženy a to především žena Jardy, čili Hatla, která od poslední účasti pět let trénovala, všechno vylepšila a systémem start – cíl obrala o bandasku loňskou šampionku Anetu. Aneta si dobře vedla v plavání i v běhu, ale bůhví proč pohoršila se na kole o pět a půl minuty. Ano právě ty minuty, které ji dělily od vítězství.

Nevyhlášenou vítězkou neexistující věkové kategorie se stala Jana. Za svůj vyrovnaný výkon a velké nasazení by si zasloužila víc než bronzovou medaili. Za Janou se do cíle dostavila s úsměvem Zdenička, která nechtěla Inuše příliš natřást mlíčko. Matky za návrat na start (a do cíle) velice oceňujeme.

Další kdo zvolil suverénní taktiku start – cíl byl Libor. Nikdo ho na cestě na vrchol neohrozil.

Medaile a diplomy letos nahradily placky dle Jeníkova grafického návrhu. Poděkování patří také všem kdo zajišťovali časomíru, záchranu, občerstvení, povzbuzení, hlídání dětí a další doprovodné aktivity.

Poslední disciplína v pojídání vepřového zalévaného pivem nebyla vyhodnocena, ale všichni zúčastnění se jí zhostili se ctí. Děkujeme srdečně Pekarimu za pozvání.

Vítek st.